

ODMIESZAĆ (1) *vb pf*

2 *pl imp* odmi(e)szajcie.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Odwzajemniając się przyrzędzić jakiś napój; przen [komu]: Oddaycie iemu [miastu Babilon]/ iákoć też wam ono dawáło: á fowicie we dwoy nałob oddaycie według vczynkow iego. W kubku w kthorym ono wam miełfáło/ odmiełfaycie [miscete; náléwáłá/ náléwaycie WujBib] iemu dwoiáko. Leop Apoc 18/6.

Formacje współrdzenne cf MIESZAĆ.

MP